

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola V. Gregorii Papae I. Ad Theoctistam. Scribit de onere curae pastoralis, & vitam actiuam & contemplatiuam per Rachel & Liam, Martham & Mariam significari luculenter declarat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

EPISTOLA V.
GREGORII PAPÆ I.
AD THEOCTISTAM.

Scribit de onere curæ pastoralis, & vitam actiuam & contemplatiuam per Rachel & Liam, Martham & Mariam significari luculenter declarat.

Gregorius Theoctistæ sorori imperatoris.

MENS mea vestræ venerationi quāta deuotione subster-
nitur, explere verbis nequeo, nec tamen me prode-
re laboro: quia & me tacente in vestro corde legitis, quid
de mea deuotione sentiat. Miror autē quod in me colla-
tas dudum continentias vestras ex hac moderna pastoralis
officii continentia distraxistis, in qua sub colore episcopa-
tus, ad sæculum sum reductus: in qua tantis terræ curis
inferuio, quantis me in vita laica nequaquam deseruisse
reminiscor. Alta enim quietis meæ gaudia perdidi, & intus
corruens, ascendisse exterius videor. Vnde me a condi-
toris mei facie longe expulsum deploro. Conabar namque
quotidie extra mundum, extra carnem fieri, cuncta phan-
tasmatata corporum ab oculis mentis abigens, superna gau-
dia incorporaliter videre, & non solis vocibus, sed totis
medullis cordis ad Dei speciem anhelans dicebam: *Tibi Psal. 26.*
dixit cor meum: Quæsiui vultum tuum. & Vultum tuum, Do-
mine, requiram. Nil autem in hoc mundo appetens, nil per-
timescens, videbar mihi in quodam rerum vertice stare,
ita vt in me pene crederem impletum, quod pollicente
Domino ex propheta didicissem: *Sustollam te super altitudi- Isaias 58.*
nes terræ. Super enim altitudines terræ sustollitur, qui &
ipsa quæ alta & gloriosa præsentis videntur sæculi, per
mentis despectum calcatur. Sed repente a rerum vertice
tentationis turbine impulsus, ad timores pauoresque cor-
rui: quia etsi mihi nil timeo, eis tamen qui mihi commissi
sunt, valde formido. Vndique causarum fluctibus quatior,
ac tempestatibus deprimor, ita vt recte dicam: *Veni in al- Psal. 68.*
titudinem maris, & tempestas demersit me. Redire post causas
ad cor desidero, sed vanis ab eo cogitationum tumultibus
exclusus, redire non possum. Ex hoc ergo mihi longe fa-

Isaia 46.

Psal. 39.
Gen. 29.

Mart. ✠

Psal. 72.

Psal. 36.

Psal. 82.
Eadem S.
Gregor. lib.
in Reg. c. 5.
S. Aug. in
psal. 82.

Phil. 3.

Atum est quod intra me est, ita ut obedire nequeam propheticæ voci, qua dicitur: *Redite præuaticatores ad cor*. Sed stultis pressus cogitationibus solummodo exclamare compellor: *Cormeum dereliquit me*. Contemplatiuæ vitæ pulcritudinem velut Rachelem dilexi sterilem, sed videntem ac pulchram: quæ etsi per quietem suam minus generat, lucem tamen subtilius videt. Sed quo iudicio, nescio. Lia mihi in nocte coniuncta est, actiua videlicet vita, fecunda, sed lippa, minus videns, quamuis amplius pariens. Sedere ad pedes Domini cum Maria festinaui, verba oris eius percipere: & ecce cum Martha compellor in exterioribus ministrare, atque erga multa satagere. Expulsa a me, ut credidi, legione dæmonum, volui obliuisci quos noui, & ad Saluatoris pedes quiescere: & ecce mihi nolentiatque compulso dicitur: *Reuertere in domum tuam, & annuntia quanta fecerit tibi Dominus*. Sed quis inter tot terrenas curas valeat Dei miracula prædicare? cum iam mihi difficile sit saltem recolere. Pressus enim in hoc honore tumultu sæcularium negotiorum, ex eis me esse video, de quibus scriptum est: *Deiecisti eos dum alleuarentur*. Neque enim dixit, deiecisti eos postquam alleuati sunt; sed, dum alleuarentur: quia prauis quique dum temporali honore suffulti, foras videntur surgere, intus cadunt. Alleuatio ergo ipsa ruina est, quia dum gloria falsa subnixi sunt, a gloria vera euacuantur. Hinc iterum dicit: *Deficientes quemadmodum fumus deficiens*. Fumus quippe ascendendo deficit, & sese dilatando euanescit. Sic videlicet fit cum peccatoris vitam præsens felicitas comitatur: quia vnde ostenditur ut altus sit, inde agitur, ut non sit. Hinc rursum scriptum est: *Deus meus, pone illos ut rotam*. Rota quippe ex posterioribus attollitur, & in anterioribus cadit. Posteriora autem nobis sunt bona præsentis mundi, quæ relinquimus: anteriora vero sunt æterna & permanentia, ad quæ vocamur, Paulo testante, qui ait: *Quæ retro oblitus, in ea, quæ sunt priora, me extendens*. Peccator autem cum in præsentis vita profecerit, ut rota ponitur: quia in anterioribus corruens, ex posterioribus eleuatur. Nam cum in hac vita gloriam percipit, quam relinquit, ab illa cadit, quæ post hanc venit. Et quidem multi sunt, qui sic exteriores prouectus regere sciunt, ut per eos nequaquam interius corruant. Vnde

scriptum est: *Deus potentes non abiicit, cum & ipse sit potens.* Iob. 36.
 Et per Salomonem dicitur: *Et intelligens gubernacula posside-* Prou. 1.
bit. Sed mihi hæc difficilia sunt, quia & valde onerosa. Et
 quod mens sponte non recipit, congrue non disponit. Ec-
 ce serenissimus dominus imperator fieri simiam leonem
 iussit. Et quidem pro iussione illius vocari leo potest, fieri
 autem leo non potest. Vnde necesse est vt omnes culpas
 ac negligentias meas non mihi, sed suæ pietati, deputet,
 qui virtutis ministerium infirmo commisit.

EPISTOLA VI.

GREGORII PAPÆ I.

AD NARSEM PATRICIVM.

Dolet se a contemplationis delectatione deiectum.

Gregorius Narsi patricio.

DVM contemplationis dulcedinem alte descripsistis, Ioan. Diac.
lib. 1. cap.
48.
 ruinae meae mihi gemitum renouastis, quia audiui
 quid intus perdididi, dum foris ad culmen regiminis imme-
 ritus ascendi. Tanto autem me percussum mœrore agnosci-
 te, vt vix loqui sufficiam: oculos enim mentis meae dolo-
 ris tenebrae obsident. Triste est quidquid aspicitur, quid-
 quid delectabile creditur cordi meo lamentabile appa-
 ret. Penso enim, ab alto quietis meae culmine corruens,
 ad quantum deiectus exterioris prouectus culmen ascen-
 di, & pro culpis meis in occupationis exilium a facie do-
 minantis missus, quasi destituta viduae vocibus cum pro-
 pheta dico: *Qui consolabatur me longe recessit a me.* Toren. 1. Quod vero
 causa & nominis similitudinem faciendo, per scripta ve-
 stra clausulas declamationesque formati, certe, frater
 carissime, simiam leonem vocas. Quod eo modo vos age-
 re conspiciamus, quo nos scabiosos saepe catulos, pardos
 vel tigres vocamus. Ego enim, bone vir, quasi filios per-
 dididi: quia per terrenas curas recta opera amisi. Nolite
 ergo me vocare Noemi, id est, pulcrum; sed vocate me
 Maram, quia amaritudine plenus sum. Quod autem me Ruth 1.
Amos 6.
 dicitis scribere non debuisse, vt in agro dominico cum bu-
 balis non arares, quia in ostenso beato Petro linteo & bu-
 bali & omnes ferae oblatae sunt, scis ipse quia subiunctum
 est: *Matia & manduca.* Tu ergo qui easdem bestias nec- Ad. 10.